

Zagreb, 20.12.2013.

Objavljen u tjedniku *7 Dnevno*

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac:

U srcima Hrvata ne živi ustaška zmija

Je li u srcima tisuća mladih Hrvata zato što na sportskim stadionima skandiraju za dom spremni živi ustaška zmija? Ili u njihovim srcima živi ljubav za dom i domovinu te za njih skandiranje za dom spremni nije nikako slavljenje ustašluka nego izražavanje ljubavi i odanosti svojem domu i domovini.

Jesu li u pravu oni koji tvrde da je za dom spremni stari hrvatski pozdrav još od vremena Zrinskih i Frankopana i da ga se neopravdano poistovjećuje sa ustaškim pozdravom "za poglavnika i dom spremni".

Nema nikakve dvojbe da je na neki način dugo vremena u nas pozdrav "za dom spremni" bio na indeksu zabranjenih pozdrava jer su ga za vrijeme komunizma poistovjećivali i proglašavali ustaškim, fašističkim i zločinačkim pozdravom. I za vrijeme ove Hrvatske nema jasnog stava u odnosu na taj pozdrav ali po inerciji on je i u ovoj Hrvatskoj proglašavan ustaškim, zločinačkim i rasističkim. I danas je oko toga, kao i oko mnogo drugih pitanja, hrvatska javnost ne samo podijeljena nego i suprotstavljena. To je posebno došlo do izražaja nakon što je hrvatski reprezentativac i domoljub Joe Šimunić u domoljubnom zanosu nakon pobjede hrvatske nogometne reprezentacije uzeo mikrofon i počeo skandirati "u boj, u boj, u boj za dom" a publika mu je odgovara "spremni". Šimunić je prijavljen i kažnjen za sada samo novčanom kaznom ali u obrazloženju te kazne njegovo ponašanje osuđeno je kao rasističko, ustaško i nedopustivo. Šimunić je odmah reagirao i iskreno se ogradio od bilo kakvih političkih kvalifikacija i diskvalifikacija govoreći da je to bio jedan domoljubni zanos i njegovo izražavanje svoje ljubavi za dom i domovinu bez bilo kakvih primisli mržnje, rasizma i diskriminacije bilo koga. Međutim, to mu nije pomoglo jer on je u Hrvatskoj i van Hrvatske koji godinama traže bilo kakve dokaze da bi sustavno optuživale i današnju Hrvatsku kao ustašku državu izložili su Šimunića pravom medijskom linču.

Međutim, i ona domoljubna Hrvatska koja vjeruje Šimuniću da je domoljub a ne ustaša žestoko je ustala u obranu Joe Šimunića. Tako da je u samo dva dana dobio preko 130 tisuća e-mailova podrške. Istup Joe Šimunića bio je samo povod da se sukobe dvije Hrvatske, jedna koja cijelo vrijeme krivotvorinama pokušava dokazati da je Franjo Tuđman bio na čelu ustaške Hrvatske, da je ova Hrvatska nastavak Pavelićeve Hrvatske te da je u Hrvatskoj potrebno provesti deustašizaciju i obračunati se sa ustaškim zmijama koje žive u srcima znatnog dijela hrvatskog naroda. To je ona Hrvatska koja je cijelo vrijeme tvrdila da je Oluja bila zločinački pothvat i da je Hrvatska utemeljena na zločinu. Tome se suprotstavila ovaj puta šutljiva domoljubna većina koja je uvijek branila istinu o Domovinskom ratu, koja se suprotstavlja detuđmanizaciji Hrvatske i koja je tvrdila da je Tuđmanova Hrvatska utemeljena kao demokratska, više stranačka država te da u suvremenoj Hrvatskoj ustaštvo kao politička snaga ne postoji te da je izmišljanje ustaštva i proizvodnja ustaštva protuhrvatska politika koja pomaže velikosrpskoj imperijalnoj politici bez obzira na namjere onih koji

pokušavaju stalno proizvoditi dokaze da su svuda oko nas ustaše i da Hrvatskoj prijeti fašizacija.

Te podjele traju već duže vrijeme a posebno su se intenzivirale nakon izjave predsjednika Ive Josipovića i izraelskom Knessetu da u srcima mnogih Hrvata još uvije živi ustaška zmija. Ta njegova izjava dobila je brojne pohvale i aplauze ali je izazvala i veliko ogorčenje i protumačena je kao opasna lažna optužba nedostojna dužnosti predsjednika Hrvatske.

U vrijeme pokušaja nasilnog nametanja cirilice u Vukovaru i nasilnog skidanja tih ploča podjele i međusobne optužbe došle su do usijana. Protuhrvatske snage su krenule u ofanzivu. Kada nema dokaza da je Hrvatska ustaška onda se izmišljaju i fabriciraju lažni dokazi. Vrhunac je bio čitanje anonimnog pisma u Saboru s puno mržnje i uvreda upućeno predstavniku bošnjačke manjine. Zanimljivo je da je pismo pročitao zastupnik srpske manjine Milorad Pupovac i da ga je čitao kao krunski dokaz da će uskoro ustaše izvući noževe i početi ubijati. Još je zanimljive što se puna dva dana u udarnim vijestima radija i televizije čita anonimna e-mail poruka zaposlenicima spomen obilježja Jasenovac puna prijetnji i mržnji kao krunski dokaz da ustaštvo već prijeti i novim zločinima.

Na velike podjele i sukobe utjecala je i politika predsjednika Josipovića i Kukuriku koalicije koji negiraju ili brane komunističke zločine i obnavljaju titoizam i veličaju crvenu zvijezdu petokraku kao navodni simbol demokracije i slobode. Sukobi su se rasplamsali ukidanjem pokroviteljstva Hrvatskog sabora nad Bleiburškom komemoracijom, ukidanjem institucije koja se bavila otkrivanjem komunističkih zločina a vrhunac su doživjeli politikom izjednačavanja velikosrpskog genocida i zločina u Vukovaru s pojedinačnim zločinima koje su Hrvati počinili u obrani.

Velikosrpska imperijalna politika želi Baranju i Vukovar pod svaku cijenu

Sve se to događa u uvjetima kada je velikosrpska politika ponovno u usponu, ustvari ona nije nikada ni odustala od svojih velikosrpskih imperijalističkih ciljeva u odnosu na Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu. Stalno se lažno optužuje *Oluja* kao najveći zločinački pothvat poslije II. Svjetskog rata a Tuđman i državno i vojno vodstvo kao zločinačka organizacija. Ide se tako daleko da se čak i u Skupštini Srbije tvrdi da je Tuđman vodio 99% nacističku politiku, da su Srbi genocidom istjerani iz Hrvatske, da je današnja Hrvatska ustaška te da je i dalje prijetnja srpskom narodu. Dakle, na djelu je vrlo razrađeni pokušaj povjesnog obrata kako bi se velikosrpska politika amnestirala a hrvatska politika lažno optužila, kako bi velikosrbi od agresora postali žrtva a Hrvati od žrtve agresori.

Ne smije se zaboraviti ni da su Srbi četnike od fašista pretvorili u antifašiste. Oni su ne samo amnestirali četnike i njihove zločine nego su i izabrali četničkog vojvodu Tomislava Nikolića za predsjednika Srbije. U Srbiji je ponovno stvoren novi memorandum, Memorandum 2, koji u novim uvjetima obnavlja glavne ideje i bitne pretenzije Srbije. Četiri su glavna cilja:

1) Krivotvorinama i promidžbom velikosrpsku agresiju pretvoriti u građanski rat i obični sukob s podijeljenom odgovornošću. Zato im je jedan od glavnih ciljeva natjerati Hrvatsku da odustane od tužbe protiv Srbije za učinjeni genocid te lažnim optužbama protiv hrvatskih branitelja i uveličavanjem pojedinačnim zločina s hrvatske strane stvoriti lažnu sliku da nisu Srbi agresori i zločinci nego su to Hrvati.

2) Nastaviti s politikom razbijanja Bosne i Hercegovine i pripajanja Republike Srpske Srbiji.
3) Obnoviti i konkretno raditi na koncepciji da su Baranja i Vukovar srpski i da Srbija neće odustati od tih pretenzija.

4) Uspostaviti duhovno jedinstvo Srba u regiji i graditi Srbiju kao moćnog zaštitnika Srba izvan Srbije posebno na Kosovu i u Hrvatskoj jer se polazi od prepostavke da su Republikom Srpskom riješili srpsko pitanje u Bosni i Hercegovini.

Dakle, stalno se proizvode novi slučajevi i traže pojedinačni grijesi ili se lažno optužuje Hrvatska da je u njoj ustašluk sve veći i veći te da je sadašnja Hrvatska opasnost za Srbe te da će se, kako kažu, nastaviti povijesni proces genocida nad Srbima. Lažno tvrde kako je Srbija čimbenik stabilnosti u regiji. kako u Srbiji nema četničkih i fašističkih ispada kako Srbija čak izvozi stabilnost u regiji. Nažalost, ne samo u Srbiji nego i u Hrvatskoj nitko se ne suprotstavlja tim lažima i cinizmu. Od domoljubnog pozdrava Joe Šimunića napravljen je ne samo skandal nego i krunski dokaz kako se u Hrvatskoj obnavlja ustaštvo a u isto vrijeme nitko nije reagirao na paljenje hrvatske zastave prilikom gostovanja Hrvatske u Beogradu niti na skandiranje *ustaše*, *ustaše*, niti na skandiranje *Vukovar je srpski grad*, ne samo u Beogradu nego i u Banja Luci.

Peta hrvatska kolona i hrvatsko državno vodstvo pomažu u ostvarivanju velikosrpskog Memoranduma 2

Svakako da nas trebaju brinuti takva kretanja u Srbiji ali nas još više treba brinuti što peta hrvatska kolona, pa i hrvatsko državno vodstvo, vode politiku koja pomaže takvoj velikosrpskoj politici. Hrvatsko državno vodstvo da se ne boji gnjeva hrvatskog naroda već bi povuklo tužbu protiv Srbije za genocid. Hrvatsko državno vodstvo da se ne boji gnjeva naroda već bi prihvatiло da se velikosrpska agresija pretvorи iz agresivnog rata u građanski rat i običan sukob s podijeljenom odgovornošću. Hrvatsko državno vodstvo kao da ne vidi obnavljanje velikosrpske politike, kao da je gluho i slijepo pa ne čuje predsjednika Srbije, četničkog vojvodu, koji javno tvrdi da je Vukovar srpski grad i da tu Hrvati nemaju što tražiti. Hrvatska peta kolona koja je nanijela ogromnu štetu Hrvatskoj kao proteza tužiteljstva Haškog suda i zagovarateljica lažnih optužbi protiv državnog i vojnog vodstva Hrvatske u Domovinskom ratu i u ratu u Bosni i Hercegovini ne samo da nije poražena nakon oslobađajuće presude Gotovini, Markaču i Tuđmanu i državnom i vojnom vodstvu definitivnim odbacivanjem optužbe da je Hrvatska nastala udruženim zločinačkim pothvatom i etničkim čišćenjem Srba, nego je ojačala svoju poziciju i proširila svoje agresivne nastupe. Podržava nepravedne prvostupanske presude Praljku i ostalima i ne odustaje od svojih starih optužbi. Optužbe su sve oštije i sve brutalnije. Vrhunac te brutalnosti su pokušaji da se Vukovarske branitelje prikaže kao desničare, kao ustaše, kao sr bomrsce, kao opasnost ne samo za demokraciju nego i za hrvatsku državu. Otišlo se tako daleko da se u govorima političara i u medijima hrvatski branitelji optužuju za pripremanje državnog udara. Sporovi oko nasilnog uvođenja cirilice u Vukovaru i braniteljski otpor tome doveli su do spontanog okretanja leđa državnom vodstvu sto tisuća Hrvata na komemoraciji žrtvama u Vukovaru i do potpune podijeljenosti Hrvatske. Ta podijeljenost će još jačati jer i predsjednik države i predsjednik Vlade i predsjednik Sabora već unaprijed kažu da bez obzira na dovoljan broj potpisa referendumu o cirilici neće biti, što znači da oni umjesto Ustavnog suda, po kratkom

postupku, presuđuju što je ustavno a što nije ustavno u Hrvatskoj. Uspjeh referenduma u kojem je 2/3 izašlih na izbore glasalo za unošenje u Ustav formulacije da je brak zajednica muškarca i žene potpuno je razbjesnilo državno vodstvo, medije, i onu Hrvatsku koja u uspjehu referenduma vidi povratak u srednji vijek i početak fašizacije Hrvatske koju treba svim sredstvima zaustaviti.

Vrijedanje i lažno optuživanje vlastitog hrvatskog naroda

Sada se za ustašluk i diskriminaciju ne optužuju samo pojedinci i društvene grupe nego i cijeli narod. Strašno je slušati sve ono što su pojedine udruge, političari i mediji izrekli o vlastitom narodu, na koji način mu se izruguju, na koji način ga vrijedaju i lažno optužuju. Stvara se atmosfera straha, od novog terora. Državno vodstvo i lijeve političke stranke vodili su, jer imaju monopol na medije, nevidenu kampanju protiv referendumu. Ultimativno su pozivali građane da glasuju protiv jer ako ne sruše prijedlog koji traži da se u Ustav unese da je brak zajednica muškarca i žene, da će nastupiti prava katastrofa, da će to biti prvi korak u pobjedi fašizma i njegovojoj obnovi u Hrvatskoj. Išlo se tako daleko da je službenik SDP-a u Europskom parlamentu Željku Markić optužio da je novi Hitler, Eichmann, a potpredsjednik Sabora Stazić ju je optužio da će djecu voditi u Jasenovac. Nakon što je doživio sramoćenje u Vukovaru državni vrh nije izvukao nikakve pouke nego nastavlja svoju nenarodnu politiku. Nakon poraza svoje politike na referendumu o braku kao zajednici muškarca i žene ne samo da nisu izvukli pouku nego su postali još agresivniji. Nakon što su građani masovno ispotpisivali referendum o čirilici, državno vodstvo je nedemokratski umjesto Ustavnog suda poručilo "prste sebi", takvih i sličnih referendumu više neće biti u Hrvatskoj. Što doživljava više poraza državno vodstvo je sve bahatije, čak sebe proglašavaju jedinom mogućom opcijom, kako kaže Milanović, jer da njegova stranka i koalicija nemaju alternativu. Kada se ukida alternativa onda to nije samo put u totalitarizam nego je i znak da je on već na djelu. Postavlja se i pitanje je li državno vodstvo nesposobno, slijepo i gluho pa ne može vidjeti realnost ili upravo zato što vidi kako gubi moć i pozicije izaziva nove sukobe kako bi se represijom održalo na vlasti. Kažu mi neki roditelji mladih aktivista koji su stajali na štandovima u prikupljanju potpisa za referendum, kako za obitelj tako i za Vukovar, da se boje represije, da će biti zabilježeni, da će tajne službe nakon kritike Josipovića sada revno bilježiti kao neprijatelje sve one koji drugačije misle a pogotovo one koji se angažiraju u provođenju konkretnih aktivnosti koje državni vrh obilježava kao neprijateljske, diskriminatorske i rušilačke. Vidio sam i nešto što me jako pogodilo. Kada su dolazile televizijske kamere na štand gdje se potpisivalo za Vukovar, ljudi su okretali glave od kamera i odlazili od štanda kako ne bi bili snimljeni.

Ljudi su se počeli bojati represije i odmazde nakon što su vrlo grubo i netolerantno svi oni koji podržavaju brak kao zajednicu muškarca i žene proglašeni fašistima i diskriminatorima. Zbog tog straha mnogi nisu ni izašli na izbore iako su tvrdili i bili odlučni da će izaći na izbore i glasati za. Ključno je pitanje hoće li državni vrh i vladajuća koalicija nastaviti svoju sadašnju politiku ili će izvući pouke iz dosadašnjih poraza. Prema izjavama i ponašanju nakon Vukovarske kolone sjećanja i nakon poraza na referendumu o braku državni vrh najavljuje još oštriju politiku i otvaranje novih sukoba koji će dovesti do nove destabilizacije Hrvatske i do još žešćih političkih i ideoloških sukobljavanja. Umnožavaju se teške optužbe protiv vlastitog naroda.

Nužno je obraniti Franju Tuđmana i hrvatske branitelje od krivotvorenih i lažnih optužbi

Sve su to razlozi zbog kojih bi trebalo u Hrvatskoj otvoriti javnu i argumentiranu raspravu o tim lažnim optužbama o kojima se sustavno Hrvati optužuju da su ustaše i dati precizne povijesne ocjene i o Nezavisnoj državi Hrvatskoj ali i o komunističkom totalitarizmu te doći do koncenzusa da sadašnju Hrvatsku treba isključivo graditi na vrijednostima Domovinskog rata, demokracije i ljudskih prava, da i slovo U i crvenu zvijezdu petokraku kao simbole totalitarnog sustava treba ukloniti iz političkog i društvenog života jer ni jedan ni drugi simbol nisu donijeli ni sreću ni slobodu ni demokraciju hrvatskom narodu. Ali da bi Hrvatska bila moderna, demokratska i stabilna država mora se suprotstaviti lažnim optužbama i praksi vanjskog i unutrašnjeg neprijatelja koja polazi od teze da je sve ustašluk što je hrvatsko i domoljubno. Za velikosrbe svaki Hrvat u povijesti ali i danas koji se borio ili se bori za samostalnu hrvatsku državu je ustaša. Zato je za njih Tuđman najveći ustaša jer je bio na čelu stvaranja samostalne hrvatske države jer za njih izvan ustaške politike nije moguća hrvatska država. Da bi objasnio zašto je potrebno raskrinkati ne samo velikosrpsku politiku nego i petu kolonu koja svuda oko sebe vidi ustaše i tvrde da je ustaštvo i dalje velika opasnost, navest će nekoliko konkretnih primjera. Za vrijeme Domovinskog rata velikosrpska promidžba ali i britanska politika i mnogi drugi pokušali su krivotvorinama borbu hrvatskog naroda za svoju državu prikazati kao obnovu ustaške države. Zato su ne samo članovi HDZ i desnih hrvatskih stranaka nego i oni pripadnici hrvatske ljevice koji su branili hrvatsku samostalnost i borili se za samostalnu hrvatsku državu proglašeni najvećim ustašama. Za velikosrbe je Ivica Račan bio ustaša. O meni dok sam bio potpredsjednik Vlade pisalo se kao Tuđmanovom doglavniku, crvenom ustaši. Kada je padao Vukovar, kada sam u očajnom pokušaju nastojao u Londonu zatražiti britansku politiku da spašava ljudske živote od genocida i zločina u Vukovaru onda su i mene pitali jesam li i ja ustaša. Dok su četnici i JNA s crvenom zvijezdom petokrakom na čelu ubijali ranjenike i civile, u razrušenom do temelja Vukovaru, britanski mediji su lansirali lažnu vijest da su hrvatski vojnici masakrirali 41 srpsko dijete. Britanci su pomagali Srbima da se sakrije istina o logorima i tisućama Hrvata koji su odvedeni u srbijanske logore. I poslije rata ta ista velikosrpska promidžba kojoj služi i peta hrvatska kolona, jedan broj nevladinih udruga, intelektualaca, novinara i političara nastavila je i nastavlja sa lažnim optužbama da su Hrvati ustaše. Ide se tako daleko da se tiskaju i navodno znanstvene knjige kako bi se znanstveno dokazalo da su Hrvati genocidani narod i da su svi Hrvati koji su za samostalnu Hrvatsku ustaše jer su Hrvati nad Srbima činili genocide u razdoblju od 1914- 1991. Tako je napisana i knjiga dvojice beogradskih profesora, dr. Miljevića i dr. Subotića, u kojoj se navodno znanstveno dokazuje da je riječ ustaša sinonim za riječ Hrvat.

Ta obimna knjiga od 700 stranica, kako njeni autori kažu, nastala je kao znanstveni odgovor na moju knjigu "Iza zatvorenih vrata" tiskanu u Zagrebu 1992. godine.

Evo kako su "uvaženi" profesori iz Beograda u svojoj knjizi Srpsko- hrvatski odnosi u 20. veku s podnaslovom Neprekidan lanac genocida Hrvata nad Srbima 1914-1941-1991... obrazložili zašto su imali potrebu napisati debelu knjigu s puno mržnje, podvala i lažnih podataka.

Riječ ustaša sinonim za riječ Hrvat!

Njihova knjiga počinje sljedećim tekstom:

"IN MEDIAS RES!

U Zagrebu se godine 1992. pojavila knjiga sveučilišnog profesora i hrvatskog političara dr. Zdravka Tomca pod sledećim naslovom:

... "Iza zatvorenih vrata"!

Ustaške ideje iznete na stranicama ove obimne knjige zahtevaju da se o njima progovori otvoreno, objektivno uz podsećanje na istorijske, političke, sociopsihološke i duhovne korene ustašluka i genocida nad srpskim narodom u Hrvatskoj 1914- 1941- 1991...

Odgovarajući na Tomčeve navodne tvrdnje i sećanja na to kako je stvorena suverena Hrvatska separacijom od bivše tzv. Druge Jugoslavije, ukazujemo ovom i budućem naraštaju na neke istorijske činjenice o prošlom i sadašnjem genocidu nad Srbima u Hrvatskoj u XX. veku.

Iz jednostavnog razloga što je i naša generacija naivno poverovala da se genocid Hrvata nad srpskim narodom u Drugom svetskom ratu više nikada neće ponoviti.

A eto, sticajem istorijskih prilika, genocid se ponovio pred našim očima, u Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini, u najbrutalnijem ratu, kakav Evropa nije videla od tridesetogodišnjeg verskog rata u XVII veku."

Cilj je knjige da pokaže Hrvate kao genocidni narod, te da lažima napravi gigantsku prevaru, da velikosrpske agresore prikaže kao žrtve, a hrvatski narod kao genetski zločinački narod u kojem nema ni jednog poštenog i dobrog čovjeka.

Ovaj pogled u prošlost bio je potreban da bi potpunije razumjeli sadašnjost, da bi dokazali da se sve ono što se danas događa u Vukovaru u obnovi velikosrpske imperijalne politike nije ništa novo nego je aktualiziranje stare politike u kojoj je borba za Vukovar bila ključna.

Kao i '91. godine tako i danas borba za Vukovar i sve ono što je vezano za Vukovar odredit će ponovno sudbinu hrvatskog naroda. Vukovar je jedina točka, jedino mjesto koje može ujediniti hrvatski narod, koje ga može pokrenuti iz letargije, što je već i učinjeno, kako bi još jedanput obraniti ono veliko što je napravljeno 90- tih godina a što je ponovno ugroženo vanjskom i unutarnjom agresijom.

Ćirilica je sredstvo obilježavanja Vukovara kao navodno srpskog grada

Dakle, u Vukovaru se uopće ne radi o borbi za ćirilicu kao pravo nacionalne manjine, nego se ćirilica koristi kao simbol obilježavanja Vukovara kao srpskog grada. Nasilno nametanje ćirilice u uvjetima obnovljenje velikosrpske imperijalne politike graniči sa nacionalnom veleizdajom jer direktno pomaže ostvarivanju jednog od glavnih ciljeva te imperijalne politike. Sadašnje političke konfrontacije i podjele vezane za Vukovar, prije ili kasnije, morat će dovesti do raščišćavanja s petom kolonom u Hrvatskoj i odbacivanja politike sadašnjeg državnog vrha, koji kao da je pao s Marsa i ne zna gdje je te ustvari pomaže Memorandumu 2 na štetu hrvatskog naroda. U tom sučeljavanju koje je nužno, koje mora dovesti do razbristravanja i do nacionalnog konsenzusa i nove nacionalne politike, prije ili kasnije, morat će se otvoriti ozbiljna rasprava o nekim tabu temama. Jedna od tih tabu tema je i različito gledanje na ustaštvo u prošlosti i danas. Potrebna nam je istina jer istina oslobođa. Potreban je istina o NDH ali još više je potrebna istina koja će raskrinkati lažne optužbe da je današnja Tuđmanova Hrvatska nastavak ustaške politike. Tuđman i hrvatski branitelji koji su stvorili

modrenu hrvatsku državu nisu ustaše niti su naslijedili ustašku politiku. Ali nisu ni odbacili činjenicu, kako je rekao Tuđman, da NDH nije bila samo zločinačka tvorevina nego i izraz težnje hrvatskog naroda za svojom samostalnom državom. Nisu sve ustaše bili zločinci niti su svi Hrvati koji su se ponadali da će NDH biti hrvatska država bili ustaše, niti je sve što se tada radilo bilo zločinačko. Kardinal Alojzije Stepinac se je borio protiv zločina ustaša ali nije odbacivao ideju hrvatske države.

Na udaru Tuđmanova pomirba

Na isti način djelovao je i Franjo Tuđman. Njegova glavna ideja je bila pomirba. On je nastojao uzeti iz hrvatske prošlosti sve ono što je dobro, a odbaciti ono što nije bilo dobro. Smatrao je da je u obrani i stvaranju hrvatske države potrebno prihvatići sve one bez obzira na prošlost, ideošku opredijeljenost koji su se spremni boriti za hrvatsku demokratsku i samostalnu državu. Zato je pozvao sve od ustaša do udbaša da se priključe. Bio je svjestan da se pomirba ne može ostvariti na mijenjanju prošlosti nego samo na izgradivanju zajedničke budućnosti. Zato nije bilo lustracije, zato je bilo moguće da kosovci i udbaši zauzmu ključne pozicije u novoj hrvatskoj državi. Nakon smrti Franje Tuđmana upravo kosovci, udbaši i bivši komunisti koji se nisu odrekli svoje ideologije i titoizma postali su problem jer oni su umjesto politike pomirbe i građenja nove demokratske Hrvatske počeli obnavljati titoizam i komunistički antifašizam te su krenuli ponovno u borbu protiv svega što je hrvatsko i domoljubno, protiv svega što je dio povijesnog identiteta hrvatskog naroda. Sve ono što nije komunističko, titoističko i jugoslavensko, što je domoljubno i nacionalno i katoličko za njih je neprijateljsko. Zato svuda vide ustašku zmiju, zato svuda vide jačanje ustaštva, zato obnavljaju staru komunističku praksu progona Hrvata i vjernika te nameću državnom silom ateistički liberalizam kao obavezan svjetonazor. Tako svojom politikom idu na mlin stare i nove velikosrpske politike za koju su svi hrvatski branitelji ustaše. Kao što je Hrvatska zahvaljujući Tuđmanu odbacila užasne optuže da je uvođenje kune povratak na ustašku politiku, tako Hrvatska mora braniti i neke druge tradicionalne vrijednosti i ne smije dozvoliti da se neki stari hrvatski običaji i pozdravi zato što ih je koristio na svoj način i poglavnik za sva vremena diskreditiraju i proglaše ustašlukom i da se ljudi domoljubi koji javno i iskreno govore, kao što je to rekao Joe Šimunić, da je to izraz njegove ljubavi za dom i domovinu i da nema nikakve političke kvalifikacije i diskvalifikacije, javno linčuju kao navodno velike ustaše. Moramo i braniti i istinu o Domovinskom ratu i Franji Tuđmanu.

Lažne optužbe protiv branitelja destabiliziraju Hrvatsku

Nedopustivo je da državno vodstvo ne reagira na užasne optužbe iz Srbije da je *Oluja* bila zločinački pothvat, odnosno da sadašnje državno vodstvo Srbije obnavlja te optužbe iako je Haaški sud definitivno presudio da *Oluja* nije bila zločinačko i etničko čišćenje Srba. Kako je moguće da hrvatsko državno vodstvo ni na koji način ne reagira na raspravu u Skupštini Srbije gdje se tvrdi da je Tuđman 99% vodio nacističku politiku. Kako je moguće da sadašnji predsjednik Odbora za vanjsku politiku Hrvatskog sabora bez bilo kakvih reakcija vodi velikosrpsku politiku a ne hrvatsku politiku. Jer Milorad Pupovac nakon oslobađajućih presuda Gotovini i Markaču jednako govori kao i Nikolić i Vučić i drugi velikosrbi optužujući Domovinski rat i hrvatsko državno i vojno vodstvo kao zločinačku organizaciju. Kako je

moguće da nam Davor Butković drži moralne lekcije nakon svega što je pisao o Anti Gotovini i Domovinskom rat, kako je moguće da Denis Kuljiš vodi glavnu riječ u medijima iako je tražio da se Tuđman izbaci s Mirogoja i sahrani u Den Haagu. Kako je moguće da Žarko Pušovski koji je u Haagu lažno tvrdio da je *Oluja* bila zločinački pothvat i etničko čišćenje danas postaje alfa i omega medijske scene. Kako je moguće da imamo ministricu vanjskih poslova koja i danas tvrdi da je Hrvatska bila agresor na Bosnu i Hercegovinu. Kako je moguće da predsjednik države i ministrica vanjskih poslova sklapaju strateško partnerstvo s Velikom Britanijom bez ozbiljne rasprave u Hrvatskom saboru. Kako je moguće da se podižu optužnice protiv hrvatskih branitelja i traži zatvorsku kaznu za oca dva poginula sina kojem je cirilica simbol pakla i zla kroz koji prolazi i kroz koji su prošli njegovi sinovi. Kako je moguće da Hrvatska ima predsjednika Vlade koji ne poštuje volju vlastitog naroda, koji kaže "dok sam predsjednik Vlade bez obzira na volju naroda referendumu neće biti", koji ne vidi da je Vukovar otvorena rana hrvatskog naroda i da je cirilica u ovom trenutku najmanje pismo, da je ona simbol koji peče otvorenu ranu. Nisu branitelji u Vukovaru ustaše, nisu nacionalisti. Oni mirno i strpljivo ponovno brane Vukovar od povratka iste one politike koja je nanijela toliko zla Hrvatskoj. Optužbe da su hrvatski branitelji oni koji ugrožavaju hrvatsku državu koju su stvorili vrlo su opasne jer sasvim je sigurno da oni koji '91. nisu branili Hrvatsku s puškom u ruci ne bi ju branili ni danas odnosno da oni koji su je branili tada bi ju branili i danas. Udružili su se nepomirljivi navijači Dinama i Hajduka i zagrljeni marširali Zagrebom te su iz prkosa, a ne zato što su ustaše, današnjoj hrvatskoj politici ponovno skandirali "za dom spremni". BBB su se borili za Hrvatsku i to ne treba zaboraviti bez obzira na sve zločestoće i necivilizirano pa i huligansko ponašanje koje treba sprječavati kao i ponašanje drugih navijačkih grupa. Treba sprečavati huliganizam a ne huligane pretvarati u lažne ustaše.

Dakle, došlo je vrijeme da mirno trezveno i otvoreno kažemo i dokažemo da ova Hrvatska stvarno nije na ustaškim temeljima nego na domoljublju i žrtvi onih koji su voljeli i vole svoj hrvatski narod. Oni koji su stvorili i branili domovinu stjecanjem okolnosti predali su vlast onima koji su u to vrijeme stjecali imovinu. Ti koji sada branitelje pokušavaju pretvoriti u neprijatelje ove Hrvatske, diskriminatore i kršitelje ljudskih prava rade opasan posao. Oni a ne branitelji destabiliziraju Hrvatsku.